

KOMMISJONSBEKLUTNING

2017/EØS/79/48

av 5. september 2013

om nasjonale gjennomføringstiltak for vederlagsfri tildeling av utslippskvoter for klimagasser i en overgangsperiode i samsvar med artikkel 11 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF

[meddelt under nummer K(2013) 5666]

(2013/448/EU)(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF⁽¹⁾, særlig artikkel 10a og 11, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fra og med 2013 er auksjonering regelen for tildeling av utslippskvoter til driftsansvarlige for anlegg som er omfattet av unionsordningen for handel med utslippskvoter. Driftsansvarlige som oppfyller kravene til tildeling, vil imidlertid fortsatt motta kvoter vederlagsfritt mellom 2013 og 2020. Det antallet kvoter som hver driftsansvarlig mottar, er fastlagt på grunnlag av harmoniserte regler i Unionen, som er fastsatt i direktiv 2003/87/EF og i kommisjonsbeslutning 2011/278/EU⁽²⁾.
- 2) Hver enkelt medlemsstat skulle innen 30. september 2011 framlegge for Kommisjonen sine nasjonale gjennomføringstiltak med en rekke obligatoriske opplysninger, blant annet en liste over anlegg på sitt territorium som omfattes av direktiv 2003/87/EF, og det foreløpige antallet kvoter som vil bli tildelt vederlagsfritt mellom 2013 og 2020, beregnet på grunnlag av de harmoniserte reglene i Unionen.
- 3) Artikkel 18 i akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Kroatia og om tilpasning av traktaten om Den europeiske union, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det

europeiske atomenergifellesskap⁽³⁾ inneholder overgangstiltak som skal anvendes med hensyn til Kroatia, og som er fastsatt i vedlegg V til denne akt. I henhold til nr. 10 i nevnte vedlegg V er Kroatia forpliktet til å sikre at driftsansvarlige oppfyller kravene i direktiv 2003/87/EF i hele 2013. Likeledes mottar driftsansvarlige for anlegg som oppfyller kravene, vederlagsfri tildeling for hele 2013 slik at de fullt ut kan overholde unionsordningen for handel med utslippskvoter og ordningens prinsipper om årlig overvåking, rapportering og verifisering av utslipp og innlevering av utslippskvoter. Kroatia framla for Kommisjonen sine nasjonale gjennomføringstiltak i samsvar med artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF og artikkel 15 nr. 1 i beslutning 2011/278/EU.

- 4) For å sikre at opplysningene var av høy kvalitet og at de kunne sammenlignes, hadde Kommisjonen utarbeidet en elektronisk mal for framlegging av nasjonale gjennomføringstiltak. Alle medlemsstatene framla, i dette eller et lignende format, en liste over anlegg, en oversikt med alle relevante opplysninger om anleggene og en metoderapport som redegjorde for selve innsamlingen av opplysningene som ble gjennomført av myndighetene i medlemsstatene.
- 5) Med tanke på det brede spekteret av opplysninger og data som ble framlagt, vurderte Kommisjonen først om alle nasjonale gjennomføringstiltak var fullstendige. Dersom Kommisjonen fastslo at framleggingen var ufullstendig, anmodet den om ytterligere opplysninger fra den berørte medlemsstaten. Som et svar på disse anmodningene framla vedkommende myndigheter ytterligere opplysninger for å fullføre de framlagte nasjonale gjennomføringstiltakene.
- 6) De nasjonale gjennomføringstiltakene, herunder det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som skal tildeles vederlagsfritt mellom 2013 og 2020, er deretter vurdert ut fra kriteriene i direktiv 2003/87/EF, særlig artikkel 10a, og i beslutning 2011/278/EU, idet det ble tatt hensyn til Kommisjonens veiledningsdokumenter til medlemsstatene som ble vedtatt 14. april 2011 av Komiteen for klimaendringer. I de tilfellene der det var nødvendig, ble det tatt hensyn til retningslinjer for tolkning av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 240 av 7.9.2013, s. 27, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 238/2013 av 13. desember 2013 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 29 av 22.5.2014, s. 39.

⁽¹⁾ EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Kommisjonsbeslutning 2011/278/EU av 27. april 2011 om fastsettelse av overgangsregler i Unionen med hensyn til harmonisert vederlagsfri tildeling av utslippskvoter i samsvar med artikkel 10a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 130 av 17.5.2011, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 112 av 24.4.2012, s. 21.

- 7) Kommisjonen gjennomførte en grundig vurdering av hvordan hver enkelt medlemsstat overholder de nasjonale gjennomføringstiltakene. Som en del av denne omfattende vurderingen, analyserte Kommisjonen sammenhengen mellom de ulike opplysningene og om opplysningene var i samsvar med de harmoniserte tildelingsreglene. Kommisjonen undersøkte først om anleggene oppfylte kravene til vederlagsfri tildeling, oppdeling av anleggene i delanlegg og deres grenser. Kommisjonen analyserte deretter anvendelsen av korrekte verdier for utslippsstandarder for de aktuelle delanleggene. Med tanke på at det for delanlegg med utslippsstandard i prinsippet fastsettes en utslippsstandard for hvert produkt i beslutning 2011/278/EU, la Kommisjonen særlig vekt på anvendelsen av verdien for utslippsstandard for sluttproduktet framstilt i samsvar med produktdefinisjonen og systemgrensene fastsatt i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU. Med tanke på den betydelige virkningen på tildelingene analyserte Kommisjonen i detalj beregningen av anleggenes historiske virksomhetsnivåer, tilfeller med betydelig kapasitetsendringer i referanseperioden og tilfeller der anlegg startet sin virksomhet i løpet av referanseperioden, samt beregningen av det foreløpige antallet utslippskvoter som skal tildeles vederlagsfritt, idet det ble tatt hensyn til konverteringen mellom brensel og elektrisitet, status for karbonlekkasje og eksport av varme til privathusholdninger. Ytterligere statistiske analyser og sannsynlighetskontroller der indikatorer som foreslått tildeling per historisk virksomhetsnivå sammenlignet med verdi for utslippsstandarder eller historisk virksomhetsnivå sammenlignet med produksjonskapasitet, bidro til å kartlegge ytterligere mulige uregelmessigheter i anvendelsen av de harmoniserte tildelingsreglene.
- 8) På bakgrunn av resultatene fra denne vurderingen gjennomførte Kommisjonen en detaljert vurdering av anlegg der mulige uregelmessigheter i forbindelse med anvendelsen av de harmoniserte tildelingsreglene ble kartlagt, og ba vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene om ytterligere klargjøring.
- 9) På grunnlag av resultatene fra nevnte vurdering av overholdelse anser Kommisjonen at de nasjonale gjennomføringstiltakene fra Belgia, Bulgaria, Danmark, Estland, Irland, Hellas, Spania, Frankrike, Kroatia, Italia, Kypros, Latvia, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederland, Østerrike, Polen, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland, Sverige og Det forente kongerike er i samsvar med direktiv 2003/87/EF og beslutning 2011/278/EU. Anleggene som omfattes av de nasjonale gjennomføringstiltakene i disse medlemsstatene, oppfyller kravene til vederlagsfri tildeling, og det er ikke påvist uregelmessigheter med hensyn til det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter tildelt vederlagsfritt som er framlagt av de enkelte medlemsstatene.
- 10) På grunnlag av resultatene fra vurderingen påpeker Kommisjonen imidlertid at enkelte deler av de nasjonale gjennomføringstiltakene som er framlagt av Den tsjekkiske republikk og Tyskland, ikke er i samsvar med kriteriene i direktiv 2003/87/EF og beslutning 2011/278/EU, idet det tas hensyn til Kommisjonens veiledningsdokumenter til medlemsstatene som ble vedtatt 14. april 2011 av Komiteen for klimaendringer.
- 11) Kommisjonen merker seg at Tyskland har foreslått å øke de vederlagsfrie tildelingene av utslippskvoter til sju anlegg ettersom det anses at dette vil forhindre urimelige byrder. I samsvar med artikkel 10a i direktiv 2003/87/EF og beslutning 2011/278/EU er det foreløpige antallet vederlagsfrie tildelinger, som skal framlegges som en del av de nasjonale gjennomføringstiltakene, beregnet på grunnlag av harmoniserte regler i Unionen. Beslutning 2011/278/EU gir ikke mulighet for den justeringen som Tyskland ønsker å gjøre på grunnlag av artikkel 9 nr. 5 i den tyske loven om handel med utslippskvoter for klimagasser, TEHG, av 28. juli 2011. Mens vederlagsfri tildeling av utslippskvoter var organisert på nasjonalt plan fram til 2012, utarbeidet regelgiveren fra 2013 med overlegg fullt harmoniserte regler for vederlagsfri tildeling til anlegg, slik at alle anlegg behandles likt. En ensidig endring i det foreløpige antallet vederlagsfrie tildelinger, som er beregnet av medlemsstatene på grunnlag av beslutning 2011/278/EU, vil undergrave denne harmoniserte metoden. Tyskland har ikke underbygd at en tildeling til de aktuelle anleggene, beregnet på grunnlag av beslutning 2011/278/EU, vil være åpenlyst uhensiktsmessig når det tas hensyn til målet om full harmonisering av tildelingene. Å tildele flere kvoter vederlagsfritt til noen anlegg vil forstyrre eller true med å forstyrre konkurransen og ha grensekryssende virkning, ettersom handelen i alle sektorer som omfattes av direktiv 2003/87/EF, foregår i hele Unionen. På grunnlag av prinsippet om lik behandling av anlegg som omfattes av unionsordningen for handel med utslippskvoter, og av medlemsstater, mener Kommisjonen at det er riktig å gjøre innsigelser mot det foreløpige antallet vederlagsfrie tildelinger til enkelte anlegg som er omfattet av Tysklands nasjonale gjennomføringstiltak, og som er oppført i punkt A i vedlegg I.
- 12) Kommisjonen mener at de nasjonale gjennomføringstiltakene som er foreslått av Tyskland, også er i strid med beslutning 2011/278/EU, ettersom anvendelse av utslippsstandarden for produkt for flytende råjern i tilfellene nevnt i punkt B i vedlegg I til denne beslutning, ikke er forenlig med gjeldende regler. I denne forbindelse konstaterer Kommisjonen at det i Tysklands nasjonale gjennomføringstiltak, i tilfeller

med stålframstilling i oksygenovn der flytende råjern fra masovn ikke raffineres til stål innenfor samme anlegg, men eksporteres for videre bearbeiding, ikke tildeles utslippskvoter vederlagsfritt til den driftsansvarlige for anlegget med masovnen for framstilling av det flytende råjernet. Den vederlagsfrie tildelingen gis i stedet til anlegget der stålet raffineres.

- 13) Kommissjonen merker seg at for tildeling av utslippskvoter er utslippsstandarder for produkt fastsatt i beslutning 2011/278/EU, idet det tas hensyn til produktdefinisjoner og produksjonsprosessens kompleksitet som muliggjør verifisering av produksjonsopplysninger og en ensartet anvendelse av utslippsstandardene for produktet i hele Unionen. For anvendelse av utslippsstandarder for produkt kan anlegg deles inn i delanlegg, der et delanlegg med utslippsstandard for produkt defineres som inn- og utgående mengder og tilhørende utslipp knyttet til produksjonen av et produkt, som det er fastsatt en utslippsstandard for i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU. Utslippsstandarder er dermed fastsatt for produkter, ikke for prosesser. Likeledes er det utarbeidet en utslippsstandard for flytende råjern, der produktet er definert som flytende jern mettet med karbon for videre bearbeiding. Det faktum at systemgrensene for utslippsstandarder for flytende råjern fastsatt i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU omfatter oksygenovn, gir ikke medlemsstatene tillatelse til å se bort fra at tildelingen bør gjøres for produksjonen av et gitt produkt. Denne betraktningen underbygges av det faktum at verdier for utslippsstandarder bør dekke alle direkte utslipp som er knyttet til produksjon. Det er imidlertid produksjonen av flytende råjern i masovn som i hovedsak forårsaker utslipp, mens raffineringprosessen av flytende råjern til stål i oksygenovn gir forholdsvis lave utslipp. Verdien for utslippsstandard ville likeledes være mye lavere dersom den også dekket anlegg som importerer flytende råjern og raffinerer det til stål i en oksygenovn. På bakgrunn av den generelle ordningen for tildeling fastsatt i beslutning 2011/278/EU, særlig med hensyn til reglene for betydelige kapasitetsendringer, kan tildelingen foreslått av Tyskland ikke anses som ensartet. Kommissjonen mener derfor at anlegg som importerer flytende råjern for videre bearbeiding, på grunn av mangelen på et tilsvarende delanlegg, som ville gjøre det mulig å fastsette tildelingen i samsvar med artikkel 10 i beslutning 2011/278/EU, ikke kan anses å oppfylle kravene til vederlagsfri tildeling på grunnlag av utslippsstandarder for flytende råjern for den mengden flytende råjern som importeres. Kommissjonen gjør derfor innsigelser mot det foreløpige samlede årlige antallet vederlagsfrie tildelingen som er foreslått for anleggene ført opp i punkt B i vedlegg I til denne beslutning.

- 14) Når det gjelder anvendelsen av utslippsstandarder for flytende råjern i de nasjonale gjennomføringstiltakene

foreslått av Den tsjekkiske republikk, merker Kommissjonen seg at tildelingen til anlegget som er oppført i punkt C med identifikator CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M, ikke tilsvarende verdien til utslippsstandarder for flytende råjern multiplisert med det gjeldende produktrelaterte historiske virksomhetsnivået slik det er framlagt i de nasjonale gjennomføringstiltakene, og at det derfor ikke er i samsvar med artikkel 10 nr. 2 bokstav a) i beslutning 2011/278/EU. Kommissjonen gjør derfor innsigelser mot tildeling til dette anlegget dersom feilen ikke rettes. Kommissjonen merker seg videre at tildelingen til anlegget oppført i punkt C med identifikator CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 tar hensyn til prosesser som er dekket av systemgrensene i utslippsstandarder til flytende råjern. Anlegget produserer imidlertid ikke flytende råjern, men importerer det. På grunn av mangel på produksjon av flytende råjern i anlegget med identifikator CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05, og dermed mangel på tilsvarende utslippsstandard for produkt for delanlegg, som ville gjøre det mulig å fastsette tildelingen i samsvar med artikkel 10 i beslutning 2011/278/EU, er den foreslåtte tildelingen ikke i samsvar med tildelingsreglene og kan føre til dobbelttelling. Kommissjonen gjør derfor innsigelser mot tildelingene til anleggene som er ført opp i punkt C i vedlegg I til denne beslutning.

- 15) Kommissjonen merker seg at anleggene nevnt i punkt D i vedlegg I til denne beslutning mottar en tildeling på bakgrunn av et delanlegg med prosessutslipp for produksjon av sink i masovn og tilknyttede prosesser. I denne sammenheng merker Kommissjonen seg at utslippene som er dekket av et delanlegg med prosessutslipp, allerede er dekket av et delanlegg med utslippsstandard for produkt for flytende råjern, og at et av anleggene også mottar tildeling på dette grunnlaget og dermed telles dobbelt. Utslippsstandarder for produkt for flytende råjern ved delanlegg dekker tydelig inn- og utgående mengder og tilhørende utslipp knyttet til produksjonen av flytende råjern i masovn og alle tilknyttede prosesser som fastsatt i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU, herunder slaggbehandling. De nasjonale gjennomføringstiltakene som er foreslått av Tyskland, er derfor i strid med artikkel 10 nr. 8 i beslutning 2011/278/EU og med forpliktelsen til å unngå dobbelttelling av utslipp ettersom visse utslipp regnes med to ganger i tildelingen til disse anleggene. Kommissjonen gjør derfor innsigelser mot tildelingen til disse anleggene på bakgrunn av et delanlegg med prosessutslipp for produksjon av sink i masovn og tilknyttede prosesser.

- 16) Kommissjonen merker seg også at listen over anlegg i Tysklands nasjonale gjennomføringstiltak er ufullstendig og derfor i strid med artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF. Listen omfatter ikke anlegg som produserer polymerer, særlig S-PVC og E-PVC, samt vinylkloridmonomer (VCM), og heller ikke antall kvoter som skal tildeles hvert enkelt anlegg som ligger

innenfor Tysklands territorium, for hvilke dette direktiv får anvendelse, og som det vises til i avsnitt 5.1 i Kommisjonens retningslinjer til tolkning av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF, som er godkjent av Komiteen for klimaendringer 18. mars 2010. Kommisjonen er i denne forbindelse kjent med Tysklands synspunkt om at framstilling av polymerer, særlig S-PVC og E-PVC, samt VCM ikke omfattes av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF. Kommisjonen anser at polymerer, herunder S-PVC og E-PVC, samt VCM, oppfyller definisjonen på relevant virksomhet (produksjon av organiske kjemikalier i bulk) i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF. I tett samarbeid med medlemsstatene og berørte industrisektorer ble dermed tilhørende utslippsstandarder for S-PVC, E-PVC og VCM utledet, som fastsatt i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU.

- 17) Kommisjonen merker seg at det faktum at Tysklands liste over anlegg er ufullstendig, har urimelige virkninger på tildelingen på grunnlag av at delanlegg med utslippsstandard for varme for anlegg som er oppført i punkt E i vedlegg I til denne beslutning, eksporterer varme til anlegg som produserer organiske kjemikalier i bulk. Samtidig som det bare er eksport av varme til anlegg eller andre enheter som ikke er omfattet av direktiv 2003/87/EF, som fører til vederlagsfrie tildelinger på grunnlag av utslippsstandarder for varme i delanlegget, er det i Tysklands nasjonale gjennomføringstiltak tatt hensyn til eksport av varme til anlegg som utfører virksomhet innenfor virkeområdet for vedlegg I til direktiv 2003/87/EF når det gjelder tildeling til anlegg oppført i punkt E i vedlegg I til denne beslutning. De foreslåtte tildelingene til anleggene som er oppført i punkt E vedlegg I, er dermed ikke i samsvar med tildelingsreglene. Kommisjonen gjør derfor innsigelser mot tildelingene til anleggene som er oppført i punkt E i vedlegg I til denne beslutning.
- 18) I samsvar med artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF offentliggjorde Kommisjonen, ved beslutning 2010/634/EU⁽¹⁾, det absolutte antallet kvoter i Unionen for perioden 2013-2020. På denne bakgrunn er antall kvoter som i henhold til artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF er tatt med i beregningen, basert på det samlede antallet kvoter som er utstedt av medlemsstatene i samsvar med Kommisjonens beslutninger om de nasjonale tildelingsplanene for perioden 2008-2012. Etter at handelsperioden 2008-2012 er avsluttet, har imidlertid ytterligere opplysninger og mer nøyaktige data blitt tilgjengelige for Kommisjonen, særlig med hensyn til antall kvoter som er utstedt til nyinntredere fra

medlemsstatenes reserver for nyinntredere, og når det gjelder bruk av kvoter i medlemsstatenes kvoterreserve for felles gjennomføringsprosjekter etablert i henhold til artikkel 3 i kommisjonsbeslutning 2006/780/EF⁽²⁾. Med hensyn til justering av antall kvoter i Unionen i henhold til artikkel 9a i direktiv 2003/87/EF, særlig nr. 1 og 4, bør det videre tas hensyn til de nyeste vitenskapelige dataene når det gjelder klimagassenes potensial for global oppvarming, kommisjonsbeslutning K(2011) 3798 og K(2012) 497 om å godta ensidig innlemming av ytterligere klimagasser og virksomheter av Italia og Det forente kongerike i henhold til artikkel 24 i direktiv 2003/87/EF, og det faktum at Tyskland, Spania, Frankrike, Italia, Nederland, Slovenia og Det forente kongerike unntar anlegg med lave utslipp fra unionsordningen for handel med utslippskvoter i henhold til artikkel 27 i direktiv 2003/87/EF.

- 19) Når det gjelder det absolutte antallet kvoter i Unionen, må det i tillegg tas hensyn til Kroatiats tiltredelse til Den europeiske union og utvidelse av unionsordningen for handel med utslippskvoter til også å omfatte EØS-EFTA-statene. I henhold til punkt 8 i vedlegg III til akt om tiltredelsesvilkårene for Republikken Kroatia og om tilpasning av traktaten om Den europeiske union, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifelllesskap, er antallet som det tas hensyn til i henhold til artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF, som et resultat av Kroatiats tiltredelse, økt med det antallet kvoter Kroatia skal auksjonere bort i henhold til artikkel 10 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF. Innlemmelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF⁽³⁾ og beslutning 2011/278/EU, endret ved kommisjonsbeslutning 2011/745/EU⁽⁴⁾, i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) ved EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012⁽⁵⁾ innebærer en økning av det samlede antallet kvoter i unionsordningen for handel med utslippskvoter som helhet i henhold til artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF. Det er derfor nødvendig å ta hensyn til de relevante tallene fremlagt av EØS-EFTA-statene i del A i tillegget til nevnte direktiv i EØS-avtalen.

⁽¹⁾ Kommisjonsbeslutning 2010/634/EU av 22. oktober 2010 om justering av antall kvoter i Unionen som skal utstedes i henhold til unionsordningen for handel med utslippskvoter for 2013, og om oppheving av beslutning 2010/384/EU (EUT L 279 av 23.10.2010, s. 34).

⁽²⁾ Kommisjonsvedtak 2006/780/EF av 13. november 2006 om unngåelse av dobbelttelling av reduksjoner i klimagassutslippet innenfor rammen av Fellesskapets ordning for handel med utslippskvoter når det gjelder prosjektvirksomhet i henhold til Kyoto-protokollen, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 316 av 16.11.2006, s. 12)

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/29/EF av 23. april 2009 om endring av direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 140 av 5.6.2009 s. 63).

⁽⁴⁾ Kommisjonsbeslutning 2011/745/EU av 11. november 2011 om endring av beslutning 2010/2/EU og 2011/278/EU med hensyn til sektorer og delsektorer som anses for å være utsatt for en betydelig risiko for karbonlekkasje (EUT L 299 av 17.11.2011, s. 9).

⁽⁵⁾ EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012 av 26. juli 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø) (EUT L 309 av 8.11.2012, s. 38).

- 20) Beslutning 2010/634/EU bør derfor endres.
- 21) I 2014 og hvert påfølgende år reduseres det samlede antallet kvoter som er fastsatt for 2013 på bakgrunn av artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF, med en lineær faktor på 1,74 % fra 2010, som utgjør 38 264 246 kvoter.
- 22) Ved artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF begrenses det høyeste årlige antallet kvoter som er utgangspunktet for å beregne vederlagsfri tildeling til anlegg som ikke omfattes av artikkel 10a nr. 3 i direktiv 2003/87/EF. Denne grensen består av to deler som er nevnt i bokstav a) og b) i artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF, og begge delene er fastsatt av Kommisjonen på bakgrunn av antallet bestemt i henhold til artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF, opplysninger som er offentlig tilgjengelige gjennom unionsregisteret og opplysninger fra medlemsstatene, særlig med hensyn til andelen utslipp fra strømproduserende anlegg og andre anlegg som ikke oppfyller kravene for vederlagsfri tildeling som nevnt i artikkel 10a nr. 3 i direktiv 2003/87/EF, og verifiserte utslipp i perioden 2005-2007 fra anlegg som omfattes av unionsordningen for handel med utslippskvoter fra og med 2013, og der det tas hensyn til de nyeste vitenskapelige dataene med hensyn til klimagassenes potensial for global oppvarming, der disse er tilgjengelige.
- 23) Grensen som er fastsatt i artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF kan ikke overskrides, og dette sikres ved å anvende en årlig tverrsektoriell korreksjonsfaktor som, om nødvendig og på en ensartet måte, reduserer antall vederlagsfrie kvoter for alle anlegg som oppfyller kravene til vederlagsfri tildeling. Medlemsstatene må ta denne faktoren med i beregningen når de på grunnlag av de foreløpige tildelingene og denne beslutning, treffer beslutning om det endelige antallet årlige tildelinger til anlegg. Ved artikkel 15 nr. 3 i beslutning 2011/278/EU skal Kommisjonen fastsette den tverrsektorielle korreksjonsfaktoren, og dette gjøres ved å sammenligne summen av det foreløpige samlede årlige antallet vederlagsfrie tildelinger som er framlagt av medlemsstatene, med grensen fastsatt ved artikkel 10a nr. 5 på den måten som er fastsatt i artikkel 15 nr. 3 i beslutning 2011/278/EU.
- 24) Etter at direktiv 2009/29/EF er innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 152/2012, skal grensen fastsatt ved artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF, de harmoniserte reglene for tildeling og den tverrsektorielle korreksjonsfaktoren anvendes i EØS-EFTA-statene. Det er derfor nødvendig å ta hensyn til det foreløpige årlige antallet utslippskvoter som tildeles vederlagsfritt i perioden 2013-2020, fastsatt ved beslutninger av EFTAs overvåkningsorgan av 10. juli 2013 om Islands, Liechtensteins og Norges nasjonale gjennomføringstiltak.
- 25) Grensen fastsatt ved artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF er 809 315 756 kvoter i 2013. For å utlede denne grensen samlet Kommisjonen først inn opplysninger fra medlemsstatene og EØS-EFTA-statene om hvorvidt anlegg kunne anses for å være strømproduserende anlegg eller andre anlegg som omfattes av bestemmelsene i artikkel 10a nr. 3 i direktiv 2003/87/EF. Deretter fastsatte Kommisjonen andelen utslipp i perioden 2005-2007 fra anlegg som ikke var omfattet av nevnte bestemmelse, men som var omfattet av unionsordningen for handel med utslippskvoter i perioden 2008-2012. Kommisjonen brukte deretter andelen på 34,78289436 % på antallet fastsatt på grunnlag av artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF (1 976 784 044 kvoter). Til resultatet av denne beregningen la Kommisjonen til 121 733 050 kvoter, basert på gjennomsnittlige årlige verifiserte utslipp i perioden 2005-2007 fra relevante anlegg, idet det ble tatt hensyn til det reviderte omfanget av unionsordningen for handel med utslippskvoter fra 2013. For justering av taket brukte Kommisjonen i den forbindelse opplysninger fra medlemsstatene og EØS-EFTA-statene. Der årlige verifiserte utslipp for perioden 2005-2007 ikke var tilgjengelige, ekstrapolerte Kommisjonen, i den grad det var mulig, de relevante utslippstallene fra verifiserte utslipp i senere år ved å anvende faktoren på 1,74 % i motsatt retning. Kommisjonen rådspurte og mottok bekreftelse fra myndighetene i medlemsstatene på informasjon og data som ble brukt i denne sammenheng. Grensen fastsatt i artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF sammenlignet med summen av foreløpig årlig antall vederlagsfrie tildelinger uten anvendelse av faktorene nevnt i vedlegg VI til beslutning 2011/278/EU, gir den årlige tverrsektorielle korreksjonsfaktoren som fastsatt i vedlegg II til denne beslutning.
- 26) Ettersom denne beslutning vil føre til bedre oversikt over antall kvoter som tildeles vederlagsfritt, vil Kommisjonen være bedre i stand til å beregne det antallet kvoter som skal auksjoneres bort i samsvar med artikkel 10 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF. Idet det tas hensyn til den grensen som er fastsatt i artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF, tildelingen når det gjelder varmeproduksjonen i henhold til artikkel 10a nr. 4 fastsatt i tabellen nedenfor, og størrelsen på reserven for nyinntredere, regner Kommisjonen med at antall kvoter som skal auksjoneres bort i perioden 2013-2020, er 8 176 193 157.

- 27) Følgende tabell fastsetter årlig tildeling for varmeproduksjon i henhold til artikkel 10a nr. 4 i direktiv 2003/87/EF:

År	Vederlagsfri tildeling i henhold til artikkel 10a nr. 4 i direktiv 2003/87/EF
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

- 28) Medlemsstatene bør på grunnlag av de nasjonale gjennomføringstiltakene, den tverrsektorielle korreksjonsfaktoren og den lineære faktoren fastsette det endelige årlige antallet utslippskvoter som tildeles vederlagsfritt, for hvert år fra 2013-2020. Det endelige årlige antallet utslippskvoter som tildeles vederlagsfritt, bør fastsettes av medlemsstatene i samsvar med denne beslutning, direktiv 2003/87/EF, beslutning 2011/278/EU og andre relevante bestemmelser i unionsretten. EØS-EFTA-statene bør på samme måte fastsette det endelige årlige antallet kvoter som tildeles vederlagsfritt for hvert år fra 2013-2020 i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU til anlegg på sitt territorium, på bakgrunn av de nasjonale gjennomføringstiltakene, tverrsektorielle korreksjonsfaktorer og den lineære faktoren.
- 29) Kommisjonen anser at vederlagsfri tildeling av kvoter til anlegg som omfattes av unionsordningen for handel med utslippskvoter på grunnlag av harmoniserte regler i Unionen, ikke medfører en selektiv økonomisk fordel for virksomheter med potensial til å virke konkurransevridende og til å påvirke handelen i Unionen. I henhold til unionsretten er medlemsstatene forpliktet til å tildele kvoter vederlagsfritt og kan ikke velge å auksjonere bort det relevante antallet i stedet. Medlemsstatenes beslutninger når det gjelder vederlagsfri tildeling av kvoter, kan derfor ikke anses å utgjøre statsstøtte etter artikkel 107 og 108 i TEUV.

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

KAPITTEL I

NASJONALE GJENNOMFØRINGSTILTAK

Artikkel 1

1. Innføring av de anleggene som er oppført i vedlegg I til denne beslutning, på lister over anlegg som omfattes av direktiv

2003/87/EF, som er framlagt for Kommisjonen i henhold til artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF, og det tilhørende foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som tildeles vederlagsfritt til disse anleggene, avslås.

2. Det vil ikke gjøres innsigelser dersom en medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er angitt for anlegg på medlemsstatens territorium, oppført i listene nevnt i nr. 1 og i punkt A i vedlegg I til denne beslutning, før det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2020 bestemmes, i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU, forutsatt at denne endringen også består i å utelukke enhver økning i tildelingene, som ikke er dekket av denne beslutning.

Det vil ikke gjøres innsigelser dersom en medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er tildelt vederlagsfritt til anlegg på medlemsstatens territorium, oppført i listene nevnt i nr. 1 og i punkt B i vedlegg I til denne beslutning, før det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2020 bestemmes, i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU, forutsatt at denne endringen også består i å utelukke enhver tildeling på bakgrunn av utslippsstandarden for flytende råjern til anlegg som importerer flytende råjern, som definert i vedlegg I til beslutning 211/278/EU for videre bearbeiding. Dersom dette fører til en økning av det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter for et anlegg som framstiller og eksporterer flytende råjern til et anlegg som er oppført i punkt B i vedlegg I til denne beslutning, vil det ikke gjøres innsigelser dersom den berørte medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet tilsvarende for anlegget som framstiller og eksporterer flytende råjern.

Det vil ikke gjøres innsigelser dersom en medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er tildelt vederlagsfritt til anlegg på medlemsstatens territorium, som er oppført i listene nevnt i nr. 1 og i punkt C i vedlegg I til denne beslutning, før det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2020 bestemmes, i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU, forutsatt at tildelingen tilpasses artikkel 10 nr. 2 bokstav a) i beslutning 2011/278/EU og at denne endringen også består i å utelukke enhver tildeling for prosesser som er omfattet av utslippsstandarden for flytende råjern, som definert i vedlegg I til beslutning 2011/278/EU, til anlegg som ikke framstiller, men importerer flytende råjern, noe som ellers ville ha ført til dobbelttelling.

Det vil ikke gjøres innsigelser dersom en medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er tildelt vederlagsfritt til anlegg på medlemsstatens territorium, som er oppført i listene nevnt i nr. 1 og i punkt D i vedlegg I til denne beslutning, før det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2020 bestemmes, i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU, forutsatt at denne endringen også består i å utelukke enhver tildeling på bakgrunn av et delanlegg med prosessutslipp for produksjon av sink i masovn og tilknyttede prosesser. Dersom dette fører til en økning av den foreløpige tildelingen til delanlegg med utslippsstandard for

varme eller brensel i et anlegg med masovn oppført i punkt D i vedlegg I til denne beslutning, vil det ikke gjøres innsigelser dersom den berørte medlemsstaten endrer det foreløpige samlede årlige antallet for anlegget tilsvarende.

Det vil ikke gjøres innsigelser dersom en medlemsstat endrer det foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er tildelt vederlagsfritt til anlegg på medlemsstatens territorium, som er oppført i listene nevnt i nr. 1 og i punkt E i vedlegg I til denne beslutning, før det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2020 bestemmes i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU, forutsatt at denne endringen også består i å utelukke enhver tildeling for varme som eksporteres til anlegg som produserer polymerer, som S-PVC og E-PVC, samt VCM.

3. Enhver endring nevnt i nr. 2 skal meldes så snart som mulig til Kommisjonen, og en medlemsstat kan ikke fastsette det endelige samlede årlige antallet for hvert år fra 2013-2010 i samsvar med artikkel 10 nr. 9 i beslutning 2011/278/EU før de godkjente endringene er gjort.

Artikkel 2

Uten at det berører artikkel nr. 1 vil det ikke gjøres innsigelser med hensyn til listen over anlegg som omfattes av direktiv 2003/87/EF, framlagt av medlemsstatene i henhold til artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF, og det tilsvarende foreløpige samlede årlige antallet utslippskvoter som er tildelt vederlagsfritt til disse anleggene.

KAPITTEL II

SAMLET ANTALL KVOTER

Artikkel 3

Artikkel 1 i beslutning 2010/634/EU skal lyde:

«Artikkel 1

På grunnlag av artikkel 9 og 9a i direktiv 2003/87/EF er det samlede antallet kvoter som skal tildeles fra og med 2013, og årlig reduseres lineært i henhold til artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF, 2 084 301 856 kvoter.»

KAPITTEL III

TVERRSEKTORIELL KORREKSJONSFAKTOR

Artikkel 4

Den ensartede tverrsektorielle korreksjonsfaktoren som er nevnt i artikkel 10a nr. 5 i direktiv 2003/87/EF og fastlagt i samsvar med artikkel 15 nr. 3 i beslutning 2011/278/EU, er fastsatt i vedlegg II til denne beslutning.

Artikkel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 5. september 2013.

For Kommisjonen

Connie HEDEGAARD

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

PUNKT A

Identifikator for anlegg som angitt i de nasjonale gjennomføringstiltakene

DE00000000000010

DE000000000000563

DE000000000000978

DE00000000001320

DE00000000001425

DE-new-14220-0045

DE-new-14310-1474

PUNKT B

Identifikator for anlegg som angitt i de nasjonale gjennomføringstiltakene

DE00000000000044

DE00000000000053

DE00000000000056

DE00000000000059

DE00000000000069

PUNKT C

Identifikator for anlegg som angitt i de nasjonale gjennomføringstiltakene

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M

CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

PUNKT D

Identifikator for anlegg som angitt i de nasjonale gjennomføringstiltakene

DE-new-14220-0045

DE00000000001320

PUNKT E

Identifikator for anlegg som angitt i de nasjonale gjennomføringstiltakene

DE00000000000005

DE000000000000762

DE000000000001050

DE000000000001537

DE000000000002198

VEDLEGG II

År	Tverrsektoriell korreksjonsfaktor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %